

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 30552

гр. София, 31.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
закрито заседание на 31.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ивета Стефанова

като разглежда дело номер **9450** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. с ал. 2 АПК.

Д. Е. Д. обжалва Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-003341 от 06.07.2026 г., издадена от полицейски инспектор при отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с която на основание чл. 171, т. 1, б. „з“, „гг“ от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за извършено нарушение на чл. 175, ал. 3, вр. с чл. 140, ал. 1 от ЗДвП е приложена ПАМ - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водача до решаване на въпроса за отговорността му, но не повече от 6 месеца.

Съдът е сезиран с искане от жалбоподателя за спиране на допуснатото по силата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП предварително изпълнение на атакуваната заповед.

Искането е основателно.

Цитираната специална норма (чл. 172, ал. 6 ЗДвП) установява изключение от общото правило на чл. 166, ал. 1 АПК за суспензивен ефект на жалбата, според което оспорването спира изпълнението на атакувания акт, като на съда е предоставена компетентността да постанови спиране на изпълнението. За разлика от случаите по чл. 60, ал. 1 АПК, в които административният орган прави преценка за наличието на предпоставките за допускане на предварително изпълнение на издадения от него акт, в случаите на предварително изпълнение, допуснато по силата на закона, възможността от закъснението на изпълнението да настъпи значителна или трудно поправима вреда се презюмира. Поради това и при липсата на специална разпоредба в ЗДвП относно предпоставките, обуславящи преценката на съда, изпълнението на акта може да бъде спряно, само ако съществува вероятност то да причини такива вреди (по аргумент от чл. 60, ал. 1 и чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2, изр. 1-во от АПК).

Възстановяването на суспензивното действие на жалбата срещу акта за прилагане на ПАМ, в което би се изразило евентуално спиране на изпълнението му, предполага наличието на основание за обезпечаване на основното оспорване на неговата законосъобразност със степен на значимост, поне съпоставима с интереса от незабавното изпълнение на акта. Доказването на възможността предварителното изпълнение на административния акт да предизвика вреди в

обхвата на чл. 166, ал. 2 АПК, съответно – тяхното индивидуализиране, е в тежест на молителя. В конкретния случай искането за спиране на допуснатото от закона незабавно действие на заповедта е обосновано с твърдения за участие на 04.07.2026 г. в тур с мотори и АТВ, организиран от „София Електрик Ендуро“ ЕООД срещу заплащане. Позовава се на необходимостта от СУМПС, за да изпълнява надлежно трудовите и семейните си задължения. Излага съображения, че е баща на малолетно дете, което ежедневно превозва до детска градина в друг квартал. В подкрепа на горните твърдения ангажира съответни доказателства – договори за предоставяне на услуга със „София Електрик Ендуро“ ЕООД, трудов договор, удостоверение за раждане, удостоверение от „Мотодинамикс“ ЕООД, договор за покупко-продажба на МПС.

Съпоставката между вредите, които оспорващият би понесъл, и презумираните от закона предпоставки за предварително изпълнение, обуславя обективна възможност за действително причиняване на значителни или труднопоправими вреди.

С атакуваната заповед е разпоредено временно отнемане на СУМПС на жалбоподателя, поради това, че на 04.07.2026 г. около 16:15 часа, в [населено място] управлява ППС - мотоциклет Я. YZF без регистрационен номер с рама № J., което не е регистрирано по надлежния ред. Посочено е, че водачът е нарушил чл. 140, ал. 1 ЗДВП.

По делото е безспорно, че предварителното изпълнение на мярката би довело до невъзможност жалбоподателят да управлява МПС, включително до сериозни затруднения при придвижването му, с цел упражняване на трудова дейност и полагане на грижи за детето. Налице са доказателства, че незабавното му лишаване от СУМПС е непропорционално на целта на допуснатото от закона предварително изпълнение, тъй като за него ще настъпят вреди, надхвърлящи обичайните в подобни хипотези. Въпросният мотоциклет не е собственост на адресата на мярката, а му е предоставен за възмездно ползване за времетраенето на организирания на посочената дата тур (1 до 4 часа) по определен от дружеството-организатор маршрут. Според удостовереното от официалния вносител „Мотодинамикс“ ЕООД превозното средство е предназначено изцяло за състезателни цели и не подлежи на регистрация. В този контекст, от гледна точка на предпоставките за спиране на изпълнението жалбоподателят търпи от приложената ПАМ значително, непропорционално ограничение в правната сфера, което може да се определи като значителна вреда по смисъла на чл. 166, ал. 2 АПК.

Разпореждането за предварително изпълнение (в т. ч. и допуснатото по силата на закона) не може да съществува самостоятелно – то обслужва ефикасността на основния акт, като позволява той да породи правни последици преди окончателното му влизане в сила. Целта на допуснатото предварително изпълнение е защитата на обществения интерес. С оглед описаните факти и обстоятелства по случая, предварителното изпълнение на мярката, до решаване на спора по същество, единствено уврежда правната сфера на жалбоподателя, а не допринася за защита на обществения интерес. Следователно предварителната изпълняемост на оспорения акт би могла да доведе до настъпването за Д. на значителна или трудно поправима вреда, несъразмерна с целта на законово предвиденото незабавно негово действие.

Поради изложеното, изпълнението на обжалваната заповед следва да бъде спряно, тъй като противопоставеният с жалбата интерес се нуждае от защита в по-голяма степен от охранения от закона чрез допускането на предварително изпълнение интерес.

Воден от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. с ал. 2 АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-003341 от 06.07.2026 г., издадена от полицейски инспектор при отдел „Пътна полиция“ – СДВР.

Определението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му.

Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: